

Ir vėl mes pakeliui į Velykas, atgimimo šventę. Ir pavasaris jau čia. Nors, žinoma, pietiniame pusrutulyje ateina žiema. Koks džiaugsmas mano namuose Troly pamatyti pasirodant pirmąsias saulutes ir raktažoles, sužaliuojančius medžių lapus, tokius švelnius ir minkštus. Ir paukščiai jau pradeda čiulbėti!

O kur pavasaris mūsų pasaulyje? Kai tiek daug sudėtingų situacijų: Sirija ir Irakas, vis augančios naujakurių gyvenvietės Izraelyje, terorizmo baimė, maišatis per prezidento rinkimus, ekonominiai sunkumai ir vargšai, tampantys vis labiau neturtingi.

Taigi, kur yra Amerika ir kokia bus Europos ateitis? Tiek daug, daug klausimų! Kur yra naujojo pasaulio pavasaris?

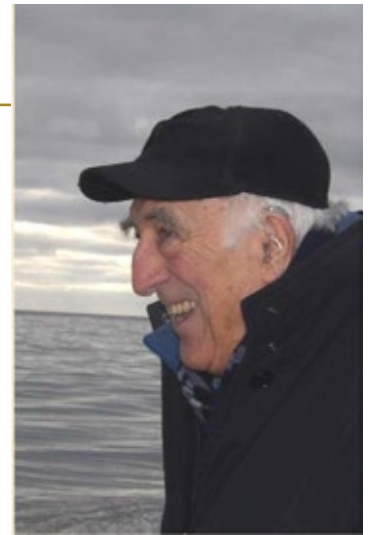
Kur yra naujojo pasaulio pavasaris?

Žvelkite, pažvelkite įdėmiau, į tuos, kurie pakyla ir žingsniuoją didybės pėdsakais: Nelsono Mandelos (kalėjusio 28 metus ir nesuabejojusio, kad teisingumas triumfuos prieš neteisybę), Martino Lutherio Kingo ir Dorothy Day iš JAV, Sophie School, popiežiaus Pranciškaus su Justino Welby, Kentenberio arkivyskupo, didybės, ir tokios daugybės kitų didvyrių, besidarbuojančių, kad panaikintų atskirtį tarp turtingų ir vargšų. Tiek daug žmonių šiandien dirba vienydami žmonijos šeimą, ieškodami, kaip kurti taiką, priimdami atskirties, apleidimo ir sielvarto sužeistus žmones, besistengiantys, kad mūsų nuostabi žemė būtų gyvybės vieta, išlaisvinta nuo prievartos ir godumo. Tokia daugybė nuostabių organizacijų, remiančių vietinius projektus didelio vargo prispaustose šalyse ir skubančių pagelbėti pabėgėliams bei imigrantams.

Daug kas ieško visuotinės brolystės ir nuoširdaus žmonių bei religijų susitikimo. Gimsta mažos bendruomenės, kai kurių tikslas – gyvenimas tikėjimu ir troškimas teisingumo bei taikos. Pavyzdžiui, l'Association pour l'Amitie (APA, Draugystės asociacija) ir l'Association Lazare (Lozorius asociacija), kur savanoriai kartu su vyrais ir moterimis iš gatvės gyvena mažose bendruomenėse, laisvinančiose, gydančiose ir teikiančiose visiems vilties.

Daug kas ieško visuotinės brolystės ir nuoširdaus žmonių bei religijų susitikimo. Gimsta mažos bendruomenės, kai kurių tikslas – gyvenimas tikėjimu ir troškimas teisingumo bei taikos. Pavyzdžiui, l'Association pour l'Amitie (APA, Draugystės asociacija) ir l'Association Lazare (Lozorius asociacija), kur savanoriai kartu su vyrais ir moterimis iš gatvės gyvena mažose bendruomenėse, laisvinančiose, gydančiose ir teikiančiose visiems vilties.

Ir sveikatos sferoje ar pramonėje yra daug žmonių, besistengiančių, kad jų organizacijos ar verslas būtų orientuoti į žmogų. Taip, pavasaris ateina, galbūt vis dar mėgindamas, dažnai aptemdomas atšiaurių tarptautinių naujienų. Dievas yra čia, mūsų žemės ir mūsų pasaulio širdyje. Jis laukia, kad atvertume savo širdis ir Jis galėtų mums vis labiau save apreikšti, kad per tai taptume Gėrio ir Taikos įrankiais.

Žinoma, taika – politikų ir generolų rankose, taip pat ir atsakingųjų ar besidarbuojančių, kad būtų daugiau teisingumo ir tiesos. Bet ar ji nėra kiekvieno iš mūsų rankose, asmeniškai? Kiekvienas esame atsakingas, kad, peržengdami sienas, skiriančias žmones iš skirtingų kultūrų, religijų, sugebėjimų ar net idėjų, kurtume bendrystę su kitokiais nei mes patys.

Bet ar taika nėra kiekvieno iš mūsų rankose, asmeniškai?

Tina Bovermann, JAV „Arkos“ bendruomenių koordinatore, po skaldančių rinkimų rašė: „Jei tikrai tikime, kad mūsų misija – kurti bendrystę ir gyventi skirtumus viršijančia viltimi, ar neturėtume šiandien labiau nei bet kada pasiekti paribiuose esančius? Ar iš tiesų įsiklausome į kitą, jei taip – ko išmokstame?“

Taip pasidalijusiam pasaulyje, negi kiekvienas iš mūsų nesame kviečiami, savo „Arkos“, „Tikėjimo ir Šviesos“ bei kitose bendruomenėse darbuotis dėl vienybės, eiti link tų, su kurias nesijaučiame taip smagiai, juos išklausti ir gerbti? Jei norime darbuo-

tis dėl vienybės ir pagarbos kiekvienam asmeniui, tam reikia tiek dirbti su savimi, tiek gyventi autentišką vidinį gyvenimą.

Šiuo metu esu labai paliestas dviejų žmonių, labai skirtingų, abiejų besidarbuojančių dėl taikos. Viena jų – Vera Baboun, palestinietė, Betliejaus miesto merė. Jos moto – „Malonė gimsta iš kančios iščių“. Ji parašė nuostabią knygą „Pour L’amour de Bethlehem, ma ville emmuree („Iš meilės Betliejui – mano miestui, apjuostam siena“). Kitas – Yakir Englander, Jeruzalėje gimęs žydas chasidas, besistengiantis padėti jauniems žydams ir palestiniečiams susitikti ir drauge dirbti dėl vargingai gyvenančių. Abejose Izraelį ir Palestiną skiriančios sienos pusėse šie jauni žmonės darbuojasi dėl taikos.

Kaip kiekvienas iš mūsų galime tapti taikos bendradarbiu? Man patinka ta vieta, kur Dievas sako Nojui su šeima paliekančiam arką: „Ir šis bus ženklas, kurį aš duodu visiems amžiams, mano sandoros tarp manęs ir jūsų bei visų su jumis esančių gyvūnų. Savo lanką padėjau į debesis, ir jis bus ženklas sandoros tarp manęs ir žemės.“ Kiekvieną sykį, kai matau vairovorkštę, prisimenu šį Dievo pažadą. Tai yra sandora tarp kiekvienos gyvos būtybės ir Dievo, ir Jis žvelgia į mus. Nauja meilės banga kykla per Dievo mums duodamą meilę. Atverkime Jam savo širdis.

Esu laimingas, jog nepaisant mano amžiaus, galiu pasakyti, kad jaučiuosi neblogai. Mano galva daugiau mažiau veikia. Tiesa, kojos truputėlį sunkios, tad turiu daryti visa, kas įmanoma, kad jos išliktų gyvybingos. Vis dar vedu rekolekcijas Fermoje. Vienas iš naujausių džiaugsmų – rekolekcijos Maskvos

ir Peterburgo „Tikėjimo ir Šviesos“ bendruomenių nariams. Kitos bus su draugais iš Skandinavijos. Po jų seks dar vienos bendros Rusijos ir Ukrainos „Tikėjimo ir Šviesos“ nariams. Per šias rekolekcijas aš vis kartoju ir kartoju, kad Jėzus – Žodis, tapęs pažeidžiamu ir silpnu kūnu, – atėjo mums apreikšti meilę. Jis atėjo mus išmokyti mylėti priešus, atleisti ir atrasti, kad esame gydomi, kai draugystės ryšiais gyvename su tais, kurie labiausiai atmesti ir atstumti.

*Mes esame gydomi,
kai draugystės ryšiais gyvename su tais,
kurie labiausiai atmesti ir atstumti.*

Dar viena maža naujiena: 2017 m. sausio pradžioje nuvykau į Bretanę. Ten dvi savaites gyvenau šalia mūsų bendruomenės Caillou Blanc (Baltas akmuo). Tai buvo nuostabios poilsio dienos vaikščiojant pajūriu, skaitant ir meldžiantis. Turėti atostogas labai gera.

*Melskitės, kad išgyvenčiau
vidinį pavasarį,
kaip aš meldžiuosi su jumis.*

Lai mūsų širdys prisipildo pavasariu!!

*Kaip varganas žmogus
siunčiu jums savo meilę,*

Žanas